

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
להפוצות

מתחברים
לתפוצות

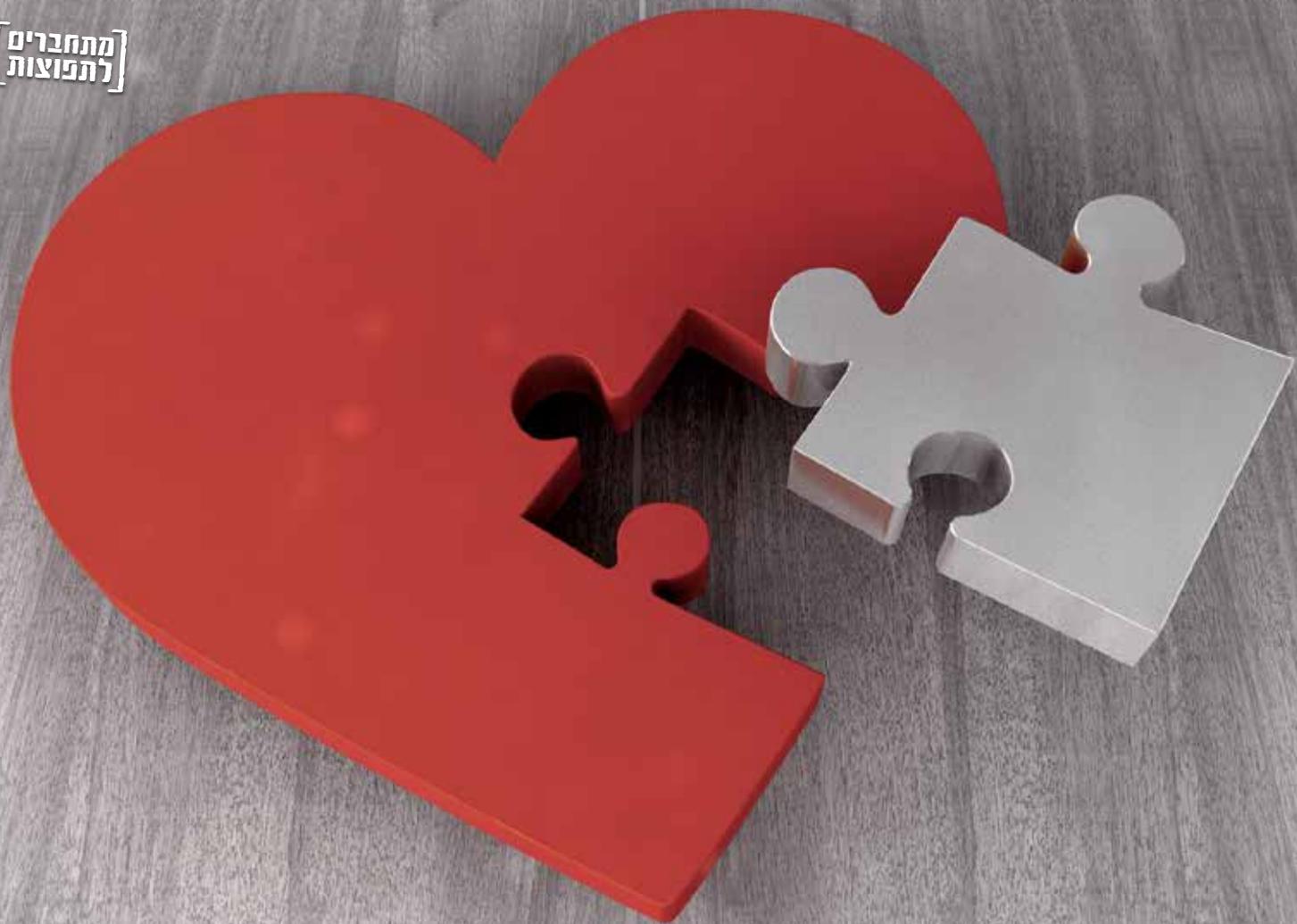
מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

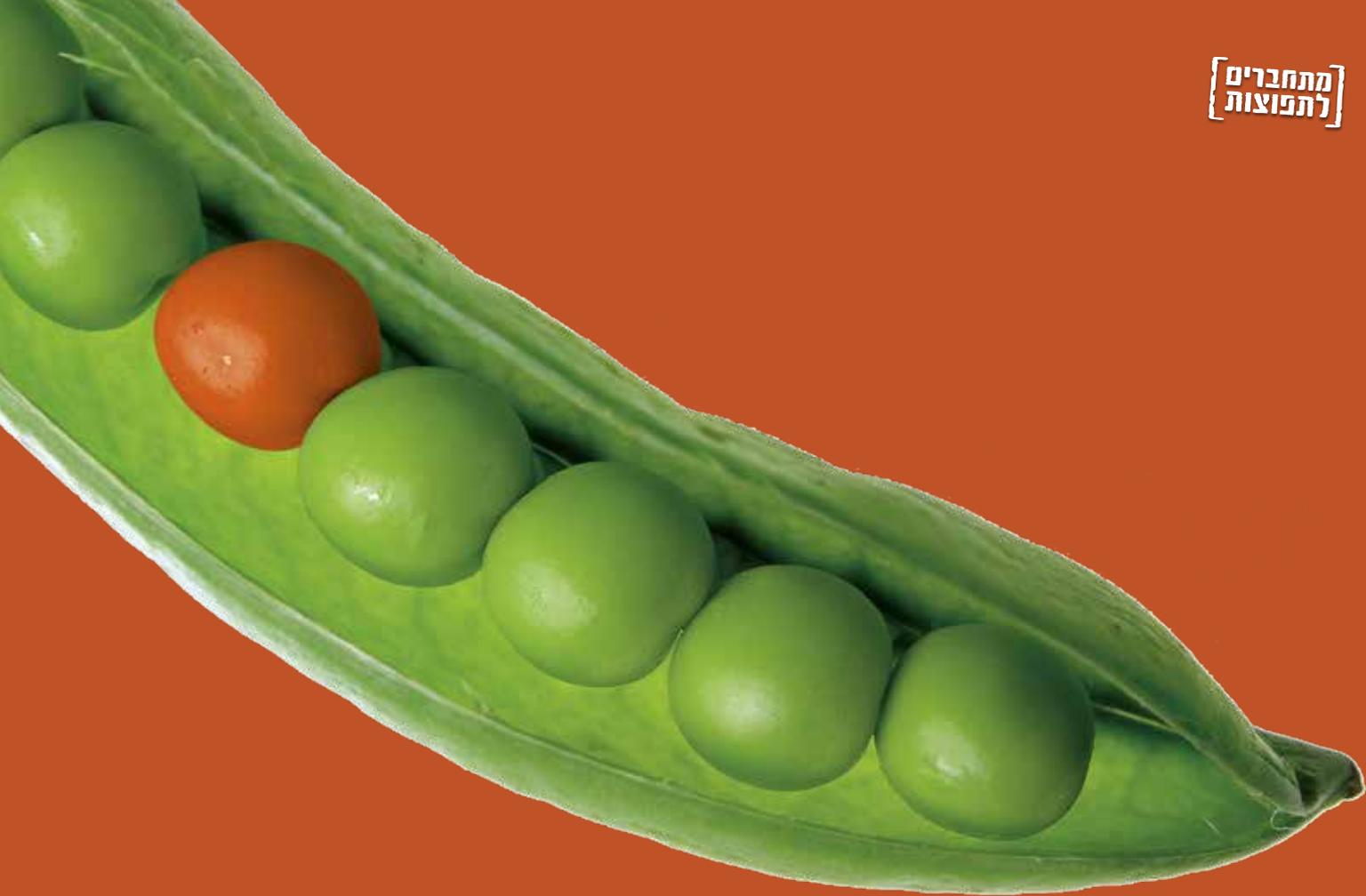

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
לתפוצות

מתחברים
להפוצות

מתחברים
לתפוצות

זאת אחריות שלנו כמדינת הלאום של העם היהודי להקפיד בכל דרך לשמור על תמיכה הדדית בין יהודי התפוצות למדינת ישראל... זה לא רק נכס אסטרטגי, זה צריך להיות חלק מההוויה הלאומית... בישראל גדלה חברה שהמודעות למה שקורה לחלק מהעם שלה בתפוצות היא מוגבלת רק לחוויות אישיות... אתה גדל בלי לדעת את הסיפור היהודי המגוון, העשיר והמרתק שמתרחש בעצם הימים האלה... מצד אחד נטישה של המונים את עמך, ומצד שני המונים מתדפקים על דלת עמך - דברים שבכלל לא מעסיקים את הציבור הישראלי.

דברי הנשיא יצחק הרצוג בהיותו יו"ר הסוכנות היהודית בוועידת "האנשים של המדינה" של ynet ו"ידיעות אחרונות", 6.1.2020, <https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-5655315,00.html>

עלינו לצאת לדרך חדשה: לא עוד יחסים של צדקה,
אלא מחויבות משותפת לצדק, לערבות הדדית יהודית
ואנושית... לא עוד השתקה של ביקורת הדדית, אלא
פתיחות-אמיצה וכנות.
לא עוד אידיאליזציה, אלא שותפות אמת, שמבוססת
על היכרות אמת, ועל מוסדות מוסכמים לפתרון בעיות
ולקביעת מדיניות משותפת.

הנשיא לשעבר ראובן ריבלין בטקס האזכרה הממלכתי לדוד בן גוריון ז"ל בשדה בוקר, 23.11.2017.
פורסם בישראל היום

יהודי ישראל ויהודי התפוצות נמצאים היום בפרשת דרכים שבה כל אחד צריך להחליט אם ברצונו להמשיך לתפקד כחלק מעם אחד. עבור יהודי התפוצות השאלה המרכזית אינה אם הם מוכנים לבצע "קפיצה של אמונה" ולתמוך בכל מדיניות, חקיקה או פעולה של ממשלת ישראל, הכנסת, או החברה הישראלית, אלא אם הם מוכנים לבצע "קפיצה של נאמנות" ההופכת את המחויבות האיתנה לישראל לחלק מרכזי והכרחי בחיי היהדות המודרניים...

ישראל כבר אינה יכולה לטעון שהיא הכרחית להמשך הקיום היהודי או שהיא בעלת זכויות מיוחדות על יהדות העולם. המשך הקשר בין ישראל ויהדות התפוצות תלוי עתה ביציקת משמעות וחשיבות לקשר זה.

דניאל הרטמן, עד כמה להתחשב ביהודי התפוצות?, מכון שלום הרטמן, 25.7.2010

רק מאמץ מאורגן ומרוכז של כולנו לגיוס ולשכנוע כל צעיר וצעירה יהודים בעולם להתחבר אלינו, למדינה הריבונית של העם היהודי, יכול לבסס קהילות יהודיות תוססות הקשורות לישראל ותומכות בה. ללא מענה לתופעות הללו נמצא את עצמנו בתוך פחות מדור עם מעט מאוד תמיכה מבחוץ. אם בוחנים מגמות דמוגרפיות ופוליטיות בעולם, ניתן לראות תרחישים קיצוניים בהם במדינות מפתח עולים לשלטון משטרים לעומתיים לישראל, ללא גורמי כוח שיאזנו אותם. הסיטואציה הזו, הגם שהיא עוד רחוקה, היא לא פחות ממשבר אסטרטגי.

גידי מרק, מנכ"ל "תגלית", צעירי התפוצות הם עתיד התמיכה במדינת ישראל,
מקור ראשון, 3.5.2022

הגיע הזמן לדיאלוג חדש בין ישראל ליהדות התפוצות.
יש לשים את השיח הישן של "הקמנו מדינה, אתם
מוזמנים אליה אם אתם חווים אנטישמיות, בינתיים
תשפיעו על הממשלות בארצכם" - בצד.
השיח החדש צריך להיות סביב הערכים שמנחים
אותנו ואת איך שאנחנו רוצים שהמדינה הזו תראה -
יהודית ודמוקרטית.

ציפי לבני בוועדת העלייה והקליטה, 24.2.2016

”
הקשר בין יהדות התפוצות לישראל
משול לקשר בין שני מיתרים בכינור:
אף שיש מרחק ביניהם, כאשר הקשת
נוגעת בשניהם הם מסוגלים להפיק יחד
צליל יפה, כמו שותפים המשתוקקים
לגורל משותף. ברוח המשל המוכר הזה,
הגיעה השעה לקרב בין המיתרים וליצור
הרמוניה יהודית. הגיעה שעתו של
הצליל המשותף.

פרופ' אריה צבן, נשיא אוניברסיטת בר אילן, מקור ראשון, כ"ז באייר ה'תשפ"א

מדד הדמוקרטיה הישראלית לשנת 2019 מגלה שרק 51% מהיהודים בישראל חשים שיש להם וליהודים בגולה גורל משותף. התוצאה הזו מאכזבת ומדאיגה. היא מעידה על כרסום בסולידריות היהודית בין ישראלים ליהודים בתפוצות. על המדינה, בשיתוף עם המוסדות הלאומיים ובאמצעות מערכת החינוך ופעילות ציבורית, לטפח את המודעות הזו ולעסוק בעמיות יהודית כחלק מתכניות הלימודים בכלל מערכת החינוך הממלכתית ובציבוריות הישראלית. לתחושת הסולידריות המוגבלת בין יהודים כאן ליהודים שם, יש גם ממד ערכי. קיומו של העם היהודי במשך אלפי דורות התאפשר גם בזכות הסולידריות היהודית. התחושה שיש איזשהו קשר לא יינתק, ברית גורל בין חלקי העם, היא אולי סוד קיומו של העם היהודי. לשימור תחושת הגורל המשותף הזו ערך בפני עצמו.

ד"ר שוקי פרידמן, המכון הישראלי לדמוקרטיה, עם אחד - גורל אחד?, 9.1.2020, ישראל היום

הבחירה שלא לעלות מטילה צל גם על מידת הרצינות של יהדות הגולה בנכונותה להתמודד עם מה שהיא מגדירה לכאורה כבעייתה הקיומית - ההתבוללות. הרי עם כל הבעיות הנוגעות לזיקה של הישראלים למסורת היהודית, עדיין עלייה לארץ היא בוודאי אופן ההתמודדות הפשוט והיעיל ביותר עם בעיית ההתבוללות. בכל זאת, רוב יהודי הגולה בוחרים שלא לעלות, ובכך מעידים שגם אם הם מוטרדים בכנות מההתבוללות, הנוחות האישית חשובה להם יותר.

יאיר שלג, במה צדק יהושע, הארץ, 10 במאי 2006

ישראל היא מדינה יהודית ומדינת כל אזרחיה:
היא מהווה מוקד להזדהות של יהודי התפוצות.
ואולם, מצב שבו קבוצה של מיליונרים
ומיליארדרים יהודים, שאינם אזרחי המדינה,
מתערבת באמצעות כספה בהכרעות הפוליטיות
בישראל הוא בלתי נסבל, בלתי דמוקרטי
ומשחית. איש מהוגי הציונות לא חלם על מדינה
יהודית שיהודי הגולה קובעים את גורלה.

פרופ' שלמה אבינרי, לא על זה חלמו הוגי הציונות, הארץ, 8 ביוני 2008

אנו, העם בישראל, אין ברצוננו ואין בכוונתנו להתערב בכל צורה שהיא בענייניהם הפנימיים של הקהילות היהודיות בחו"ל. הממשלה והעם בישראל מכבדים ביותר את זכותן ושלמותן של העדות היהודיות בארצות אחרות לפתח צורת חייהן שלהן ואת המוסדות הסוציאליים, הכלכליים והתרבותיים המקומיים שלהן, בהתאם לצרכיהן ולשאיפותיהן.

דברי בן גוריון ליעקב בלאושטיין, נשיא הוועד היהודי-אמריקני, 23 באוגוסט 1950

הגיעה שעתנו להכיר בכך שמקומם הלגיטימי של העם היהודי, של התרבות היהודית ושל הדת היהודית אינו מצומצם למקום גיאוגרפי יחיד. עתה יכולים אנו להודות כי החלום הציוני במקורו, שראה את ישראל בחינת ביתם של כל היהודים, היה בלתי מציאותי.

גרשום כהן, "בתפוצות הגולה", ירושלים: ההסתדרות הציונית העולמית, המחלקה לארגון ולהסברה, 1973

”

לישראל מצדה יש תחומי אחריות
שעליה לפעול בהם ביתר יעילות.
יש לה האפשרות והחובה, שעדיין
אין היא ממלאת אותה כיאות, לשמש
כתחנת הכוח הרוחנית והתרבותית של
העולם היהודי.

שמעון הרמן, "עולם יהודי אחר", זהות יהודית מבט פסיכולוגי חברתי,
ירושלים: הספרייה הציונית, תש"ס

מבט ממעוף הציפור על הקהילות היהודיות בעולם
מגלה תמונה פרדוקסלית ומורכבת. מחד גיסא...
ניתן לקבוע שמעולם לא היה מצבנו כה טוב... העם
היהודי מתברך באליטות של אנשי רוח, אנשי חינוך
ותקשורת. הם נמצאים בקרב מקבלי ההחלטות ובקרב
האליטות הכלכליות...

מאידך גיסא... ניצב העם היהודי בפני אתגרים עצומים
הנובעים מאותן תמורות פנימיות... בתחום החברתי,
התרבותי והדמוגרפי, ויש גם סכנות חיצוניות.
הפתיחות החברתית, קבלתם של יהודים לכל תחומי
החיים והצלחתם, הפריסה הגיאוגרפית העצומה,
הניידות - כל אלה הם גורמים המשפיעים על המשך
הזהות היהודית, על המשך הקיום היהודי.

קולט אביטל, ישיבת הכנסת, ישיבה 200 של הכנסת ה-16, 22.12.2004, ירושלים, הצעות לסדר היום,
שיתוף יהודי התפוצות בהחלטות הנוגעות לעתיד העם היהודי

לפתחן של הקהילות היהודיות בעולם רובצת היום
בעיה קשה ומטרידה של התבוללות: התרחקות
בני הדור הצעיר וחוסר העניין שלהם במסגרות חיי
הקהילה... למדינת ישראל חייב להיות עניין ראשון
במעלה לסייע לקהילות היהודיות לעצור את הסחף
הזה ולהתגייס בדרכים חדשות ויצירתיות למען המשך
קיומו של העם היהודי... הדרך העיקרית שאנו מציעים
היא מיצובה של ישראל כמקור עניין, אתגר והזדהות
לצעירים יהודים מכל העולם... אנו פועלים לחזק את
גורמי ה"משיכה" של ישראל.

זאב ביילסקי, "טעותו של א"ב יהושע", הארץ, דעות, 8.5.2006

אם התפקיד ההיסטורי הוא להפריד בין מי ש"בצד הנכון של ההיסטוריה" למי ש"בצד הלא נכון" - כלומר, אלה שעשו עלייה מול אלה שלא - אז אין לנו מקום. אם תפקידנו להיות קומיסר לציונות, אין בנו צורך. המטרה כיום היא לקדם דיאלוג בין העם היהודי למדינת ישראל... ברגע שאתה מזיז את מרכז הכובד מ"עלייה" ל"חיזוק הזהות היהודית", תהיה הבנה שיהדות העולם זקוקה לישראל וישראל זקוקה ליהדות העולם.

נתן שרנסקי, "מדינת ישראל צריכה להוכיח שהיא בית לכל יהודי", **מקור ראשון**, 31.3.2018

כשאני בודק את הקשר בין הנוער
בישראל לתפוצות מצבנו לא טוב.
זה לא ממש מעניין את הנוער
ואת מערכת החינוך בישראל. הם
רואים את האתגרים שלנו כאן מול
האינטרנט, היהדות החברה וכו'
ולא רואים ביהדות התפוצות משהו
שמחייב אותנו וקשור אלינו.

אילן גאל דור, התפוצות לא מעניינות את הנוער בישראל, ערוץ 7, 21.12.2016

אין לנו את הפריבילגיה לוותר על
יהודי התפוצות... המציאות של יהודי
התפוצות מורכבת, תהליכים של
היחלשות והתנתקות מהזהות היהודית
וממדינת ישראל מביאים למציאות
של התבוללות קשה, אי אפשר לשבת
בארץ ולצפות מהם שיעלו לארץ -
צריכים להגיע אליהם ולחזק איתם את
הקשר על מנת שזה יקרה".

אוהד טל, "אין לנו את הפריבילגיה לוותר על יהודי התפוצות", חדשות סרוגים, 12.2.2018

אנו קוראים אל העם היהודי בכל
התפוצות להתלכד סביב הישוב
בעליה ובבנין ולעמוד לימינו
במערכה הגדולה על הגשמת
שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מגילת העצמאות

רעיון אחד מעסיק אותי כל הזמן:
ארץ ישראל.
כל מה שקשור בשאלה זו מדבר אל
ליבי - כל השאר אינו חשוב...
כל מה שיכול להסב לנו, בתורת
יהודים, נחמה, שמחה ומעט יופי -
מגיע משם, מארץ-ישראל.

מתוך יומנה של חנה סנש, 20.11.1938

הנוהג שבעולם, אדם נוטל אגודה
של קנים - שמא יכול לשברם בבת
אחת? ואילו נוטל אחת - אפילו
תינוק יכול לשברם.

מדרש תנחומא לפרשת ניצבים, א

”

לבי במזרח ואנכי בסוף מערב -
איכה אטעמה את אשר אוכל
ואיך יערב?
איכה אשלם נדרי ואסרי, בעוד
ציון בחבל אדום ואני בכבל ערב?
יקל בעיני עזוב כל טוב ספרד, כמו
יקר בעיני ראות עפרות דביר נחרב!

משירי ציון, ר' יהודה הלוי

כל ישראל ערבים זה לזה. למה הם
דומים? לספינה שנקרע בה בית אחד,
אין אומרים: נקרע בית אחד בספינה,
אלא נקרעה כל הספינה כולה.

תנא דבי אליהו רבה, יא

אנחנו מרוכזים מטבענו במה שיש פה, ואולי אפילו מסתכלים קצת במידה של זלזול וניתוק על אלה שגרים בחו"ל. זו טעות... הלוואי והיה אכפת לנו מהם כמו שלהם אכפת מאיתנו... מתש"ח ועד היום לא הייתה שעה שבה אחינו מהתפוצות לא עזרו למדינת ישראל. אין ישיבה שלא נבנתה בעזרתם. אין יחידה צבאית שלא טופחה על ידם. בכל גמ"ח, בית ספר, אולפנה, יישוב נמצא את התרומות שלהם. בכל בית חולים או אוניברסיטה נוכל לראות את תרומתם הנדיבה.

הרב שמואל אליהו, "הלוואי שנדאג ליהדות התפוצות כמו שלהם אכפת מאיתנו",
מקור ראשון, 4.6.2020

עמיות היא הרגשת שייכות לעם, מודעות מסוימת של אדם שהופכת אותו לחלק מעם. עמיות יהודית היא תרגום של המונח Jewish Peoplehood - הגדרה עצמית ותפיסה של קיום קיבוצי יהודי שגורסות שיהודי העולם כולם מאוחדים בקשר של סולידריות ומורשת שאיננו דתי דווקא (הוא כולל גם יהודים שאינם מגדירים את עצמם דתיים), שאיננו לאומי דווקא (הוא כולל יהודים שאינם גרים או שואפים לגור במדינת ישראל) ושאיננו תלוי בהשקפתם הדתית או הפוליטית האישית. תחושת השייכות לעם היהודי יכולה להיות מורכבת מהזדהות עם עבר משותף, גורל משותף, ערכים משותפים, טקסטים ומורשת משותפים, שפה, תרבות, אחריות קולקטיבית, אחריות לעתיד העם ועוד. אפשר כמובן להזדהות עם אחד המרכיבים האלה או עם כולם.

עמיות יהודית - מה שמחבר בינינו, משרד החינוך, המזכירות הפדגוגית, אגף מורשת וקרן תל"י, תגבור לימודי יהדות

מתחברים לתפוצות

לעולם ידור אדם בארץ ישראל אפילו
בעיר שרובה עכו"ם (עובדי כוכבים
ומזלות) ואל ידור בחוצה לארץ ואפילו
בעיר שרובה ישראל, שכל היוצא לחוצה
לארץ כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר כי
גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר
לך עבוד אלהים אחרים, ובפורעניות הוא
אומר ואל אדמת ישראל לא יבואו.

פירוש הרמב"ם לכתובות קי

”
אף המתגוררים בחוץ לארץ ותורמים
כספים למען ההתיישבות בארץ ישראל,
או משתתפים בהשקעות למען פיתוח
הכלכלה והמדע בארץ, שותפים במידה
מסוימת במצוות ישוב הארץ הכללית,
אלא שהם שותפים במצווה בממונם
ואינם מקיימים את המצווה בגופם.

הרב אליעזר מלמד, פניני הלכה, ספר העם והארץ, פ"ג

שָׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָּלֶם נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ בְּנֵיךָ מִרְחוֹק
יָבֹאוּ וּבְנֵתֶיךָ עַל צַד תֵּאֱמָנָה. אֲזִי תִרְאֵי וְנִהְרֵת וּפְחַד וּרְחַב
לְבָבְךָ כִּי יִהְיֶה עָלֶיךָ הַמּוֹן יָם חֵיל גּוֹלִים יָבֹאוּ לָךְ. שְׂפִיעַת
גִּמְלִים תִּכְסֶּה בְּכִרֵי מִדִּין וְעֵיפָה כָּלֶם מִשָּׁבֵא יָבֹאוּ זָהָב
וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלַּת יְהוָה יִבְשְׂרוּ. כָּל צֵאֵן קָדָר יִקְבְּצוּ
לָךְ אֵילֵי נְבִיזוֹת יִשְׁרָתוּנְךָ יַעֲלוּ עַל רְצוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית
תִּפְאֲרֹתַי אֶפְאֵר. מִי אֵלֶּה כָּעֵב תִּעוּפִינָה וּכְיוֹנִים אֵל
אֲרַבְתִּיהֶם. כִּי לִי אֵיִם יִקּוּוּ וְאֲנִיֹּת תִּרְשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה
לְהָבִיא בְּנֵיךָ מִרְחוֹק כְּסֶפֶס וּזְהָבִם אֶתָּם לְשֵׁם יְהוָה
אֵלֶיךָ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָךְ.

ישעיהו ס, ד-ט

מכאן אמרו: אפילו צדיקים וחסידים בחוצה לארץ, ורועה צאן ובקר בארץ ישראל - אין מעברין את השנה אלא על ידי רועה צאן ובקר. אפילו נביאים בחוצה לארץ והדיוטים בארץ ישראל - אין מעברין את השנה אלא על ידי הדיוטים שבארץ.

פרקי דרבי אליעזר, ח

האידיאולוגיה המעניקה בכורה לארץ ישראל על פני יתר המקומות בהם חיה הפזורה היהודית, לא נולדה עם התנועה הציונית, וימיה עתיקים... המתח בין בבל לירושלים, בין שני המרכזים הרוחניים הגדולים שהעמידה יהדות בית שני, אך גם בין חכמי בבל וחכמי הארץ, שזור כחוט השני במקורות חז"ל. אחת הדוגמאות לכך היא המאבק על עיבור השנה, שאיננו אלא מאבק על השאלה למי נתונה הזכות לקבוע את סדר הזמנים, או במילים אחרות: מי ראוי לאחד תחת הנהגתו את כל קהילות ישראל.

תניה רגב, "זה שעולה או זה שיורד - בין ירושלים לבבל", יסודות, יהדות ודמוקרטיה, [/https://yesodot.org.il](https://yesodot.org.il)

התנועות האלו (הרפורמים והקונסרבטיבים) הן תנועות של יהודים. אני לא מסכים שזה מבטא את מסורת התורה כי הם לא מתחייבים למסורת התורה. אך בכל אופן, הן תנועות יהודיות שמקיימות מנהגים יהודיים, הצביון היהודי של חייהם חשוב להם והם בפועל משתדלים לחזק את הזהות היהודית ובכך הם מעכבים את תהליך ההתבוללות במובן של שכחת היהדות. לכן צריכים להתייחס לנציגים שלהם כנציגי תנועות מרכזיות וחשובות שחבריהן יהודים.

הרב אליעזר מלמד, "אסור להיפגש עם רפורמים? הם יהודים", ערוץ 7, 14.6.2020

